

mentre dormia a la Plaça del Palau. Aquest menor té una història llarga de fugues, mendicitat i mal comportament. La informació dona les següents dades: El pare té una hèrnia inguinal doble, pel qual motiu no pot treballar i ve dedicant-se a la venda ambulant de pastisseria.

La mare és professional de la mendicitat. Tenen 10 fills que viuen entre la misèria i l'abandó, doncs, tots ells campen pels seus respectes sense més arbitri que la seva voluntat. La mare en una comparència, demana l'internament d'aquest i d'altres fills, per observar tots ells una pèssima conducta, doncs s'enfilen ais tranvies, es dediquen a obrir portelles d'auto, han fugit nombroses vegades de casa passant molts dies sense veure'ls i planten cara si intenten renyar-los, essent descarats i usant un llenguatge de la pitjor qualitat.

Quant a aquest menor, a més a més, quan es dedicava a la venda de diaris per ajudar-los, es quedà amb el producte de la venda quatre o cinc vegades, el qual invertia en cromos, cinema i lla-minadures. No tornava a casa fins que la policia el tornava o bé el trobaven els veïns o el pare. Es passava la vida a les cases de mala nota, on sostenia converses pujades de to amb les pupiles i recollia puntes de cigar. En examinar-lo diu que no recorda res del passat. El full de conducta ens adverteix que és molt mentider, lent, atrassat, poc comunicatiu, poc amic de lectures, molt del cinema, que es deixa atropellar pels altres, passiu i apocat.

Somàticament revela una gran degeneració; expressió imbècil, lleugera microcefàlia, ammetria facial i craneal, orelles en nansa, estrabisme convergent, constitució astènica. De la seva vida aventurera conserva nombroses cicatrius de cops de roc. És impúber.

Psiquiàtricament, acusa respostes laterals, moviments de tipus estereotipats com el córrer, que ho fa saltironant de forma que els companys se n'hi burlen i li diuen la «Cigüeña», cosa que l'exaspera en grau superlatiu. Es queixa de tothom, companys, educadors, etc. No es troba bé enlloc. Ha pensat en fugir, però no sap com fer-ho (ens fa l'efecte que ha perdut tot l'esperit d'iniciativa). Ordinàriament està alegre, mes, plora per no res. Té certa afectivitat i la capacitat de judici moral és molt feble.

Es un oligofrènic amb un fons molt accentuat d'ezquizoidisme.

Observació n.º 9.—J. P., de 17 anys, de Madrid. Amb aquesta ob-